

Натисніть тут, щоб

КУПИТИ КНИГУ НА САЙТІ

або

замовляйте по телефону:

(0352) 28-74-89, 51-11-41

(067) 350-18-70

(066) 727-17-62

Л.Ф. Левчук

ЛІТЕРАТУРНЕ ЧИТАННЯ

ЗОШИТ

для контрольних робіт

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 811.161.2 (075.2)
ББК 81.2Укр я71
Л 34

Левчук Л.Ф.

Л 34 Літературне читання : зошит для контрольних робіт :
3 кл. / Л.Ф. Левчук. — Тернопіль : Навчальна книга —
Богдан, 2015. — 32 с.

ISBN 978-966-10-1806-7

Даний посібник відповідає навчальній програмі МОН України та Державному стандарту початкової загальної освіти.

Зошит містить матеріал для перевірки й оцінювання знань з літературного читання. Семестровий контроль рекомендується проводити наприкінці I семестру у формі письмової самостійної роботи під керівництвом учителя й не оцінювати в балах і наприкінці II семестру у формі письмової контрольної роботи, яка оцінюється в балах.

Основною метою проведення письмових самостійних і контрольних робіт є перевірка розуміння учнями змісту прочитаного.

Кожна робота складається з тексту для самостійного читання і шести завдань тестового характеру, а саме: 5 завдань закритого типу з вибором однієї правильної відповіді з трьох запропонованих варіантів і одне завдання відкритого типу з розгорнутою письмовою відповіддю (творче).

Для учнів 3-х класів.

УДК 811.161.2(075.2)
ББК 81.2Укр я71

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ТЕПЕР ТИ СТАНЕШ УЧНЕМ ЛЮДСЬКИМ

Дала мати синові паперові картки з буквами — від «А» до «Я». Прочитала букви і сказала:

— Вчи, синку, вивчиш азбуку — читати навчишся. Умітимеш читати — Учнем Людським станеш. Станеш Учнем Людським — із кожним днем будеш мудрішим і мудрішим.

Почав син учити азбуку. Та сталося якось, що найбільше сподобалась йому буква «Я». Читає її й читає.

Мати каже йому:

— Читай, сину, інші букви. «Я» — це остання буква.

Але синові не хочеться братися за інші букви. Я, я, я — говорить він матері, і здається йому, що немає на світі кращого слова.

— Що нам світить і гріє? — питає мама.

— Я, я! — відповідає син.

— Що дає життя спраглій землі?

— Я, я! — відповідає син.

Злякалася мати: той, хто любить себе, хто милується собою, не може бути й найменшим листочком на гіллястому дереві людського роду.

Як же врятувати сина?

Уночі, коли син спав, узяла вона картку з буквою «Я» та й сховала.

Прокинувся син, став пригадувати свою наймилішу букву, та не пригадає ніяк. Почав син учити букви: «А», «Б», «В», «Г» — і до кінця... Власне, всі букви. Тоді і «Я» прига-

далось, — але тепер воно стало маленьке-маленьке й сором'язливе та скромне.

— Що нам світить і гріє? — питає мати, коли син вивчив усю азбуку й навчився читати.

— Сонце, — відповідає син.

— Що дає життя спраглій землі?

— Дощ, — відповідає син.

— Тепер ти станеш Учнем Людським, — каже мати.

Василь Сухомлинський

1. Визнач жанр прочитаного твору.

- казка
- легенда
- оповідання

2. Продовж речення.

Вивчи, сину, азбуку — читати навчишся; умітимеш читати — станеш ...

- Учителем
- Учнем Людським
- Людиною

3. Скільки літер в українській абетці?

- 32
- 30
- 33

4. Яка буква найбільше сподобалася хлопчикові?

«А»

«Б»

«Я»

5. Як мама врятувала сина?

не пустила гуляти з друзями

заборонила грати у футбол

сховала картку з літерою «Я»

6. Що, на твою думку, означає «бути Учнем Людським»? Напиши.

ПРАЦЬОВИТА ХМАРИНКА

Першою прокинулася кульбабка. Протерла очі, здивувалась:

— Ой, ледь не проспала!

І почала будити мурашок:

— Гей, відчиняйте двері, вікна! Час за роботу братися...

Ліс наповнився дзвінками голосами. Весело посміхнулося сонце, зігріваючи працюючих лісових мешканців. І лише білій хмаринці, що гуляла по небу, не було чим зайнятися. Вона опустилася нижче, зачепилася за гілля високого дуба й загойдалася туди-сюди.

Старий дуб невдоволено зашамкотів листям:

— Ну чого літаєш гуляючи?

— А я нічого не вмію робити.

— Вчитися треба! — зашумів дуб і відпустив хмаринку.

Але не встигла вона здійнятися над лісом, як зачула голос землі:

— Гей! Що ти там робиш угорі?

Хмаринка поглянула вниз і здивувалася:

— Ой, яка маленька хмаринка!

— І зовсім я не хмаринка, а кульбаба. І не маленька я: лісові мешканці доручили мені будити їх вранці до роботи...

— А я — хмаринка і не вмію нічого робити...

Хмаринка заплакала.

— Невже дощик пішов? — визирнула з дупла білочка. — Як добре — гриби виростуть.

І правда, з-під рудого листя, з моху пробивалися на світ боровички, сиріжки, лисички...

— Ура хмаринці! — застрибала кульбабка. — Це вона вміє робити дощик, я сама бачила.

І лісові мешканці стали дякувати хмаринці за дощик-грибосій, запрошувати до себе в гості.

— Молодець хмаринка! — радів дикий кабан.

— Маленька, а така працьовита! — захоплювався ведмідь.

— Це моя подружка! — хвалилася всім кульбаба. — Дивіться, вона схожа на мене.

Справді, хмаринка була біленька, пухнаста, як кульбаба.

— Ой, мені час додому, мама шукатиме, — сполошилась хмаринка. — А завтра я знов прилечу до вас, друзі. Покроплю теплим дощиком суничну галявину, малинник, чорничник — увесь ліс.

Саме в цю мить подув вітерець, і хмаринка полетіла за горизонт.

Михась Шубич

Переклад з білоруської Данила Кононенка

1. Визнач жанр прочитаного твору.

- байка
- оповідання
- казка

2. Хто щоранку будив лісових мешканців до роботи?

- старий дуб
- кульбабка
- дикий кабан

3. Кого автор твору порівнює з пухнастою кульбабкою?

- хмаринку
- ведмедя
- білочку

4. Чому хмаринка заплакала?

- бо їй не було чим зайнятися
- бо її образив старий дуб
- бо їй стало прикро, що вона не вміє нічого робити

5. Казка — це ...

- невеликий, найчастіше віршований твір повчального змісту
- народний або літературний твір про вигадані, часто фантастичні події
- короткий образний вислів, що містить римовані слова.

6. Придумай і запиши свою коротеньку історію про пригоди біленької хмаринки.
